

### ΚΑΠΟΙΟΣ

φίλος μας πού πήγε στην Πάτρα κ' έφαγε πιλάφι κ' είδε τους άγώνες κ' άκουσε τους λόγους, μās είπε: — Στο τραπέζι τó επίσημο ό Διάδοχος μίλησε σαν άρχιδάσκαλος κ' έ Στάης σαν ψευδοδάσκαλος, πού είναι κ' όλας.

Κι όταν τού ζήτησαμε περισσότερες πληροφορίες, μās είπε πώς δεν ήταν μονάχα η γλώσσα τους δασκαλική, μὰ και οι ιδέες τους και τὰ φησιματά τους.

Διαβάσαμε τις προπόσεις και πιστέψαμε τὰ λόγια τού φίλου μας. Πιστέψαμε ακόμα και τάλλο πού μās είπε, πώς όλοι αυτοί πού φωνάζουν πώς πασκίζουν να δημιοιουργήσουν παιδιά με γερά κορμιά και με γερό μυαλό, δεν κάνουν τίποτα, γιατί από τή μία μεριά δυναμώνουν τὰ κορμιά τους—άν τὰ δυναμώνουν—με τή γυμναστική κ' από τήν άλλη νερούλιάζουν τó μυαλό τους (με τó περιήρημο άντιεκπαιδευτικό τούς σύστημα.

### ΣΤΟΝ ΠΡΟΣΦΡΙΝΟ

*Νά με συμπαθās, άφέντη Δημητρώκη,  
νά σ' άρωτήσω μ' ούλο τó ρισπέτο,  
τί διάολο τó θές τó κομμάκι  
πού σοῦ δάωκαν έπέρουν κ' έρέτο;*

*Μιόβολα δεν παίρνεις παραπάνου,  
μόνο π' άμάκα σοῦ χουνε καρόσσα  
μιά μέρα σέ θρονιάζουνε κει πάνω  
κ' έπειτα νά σου ο σύς Χατζίσκος μπότου.*

*Νά έβανες άλμύντε λιμπιεγάδους  
θά νάλεα όπως μ' αυτή τήν κάρικα  
βολεύεις και τρεϊς τέσσερους σπιαντάδους  
νά μάσουνε καμπόσα κατοσταρικά.*

*Μά έτσι πού σοῦ δίνει τó όφείτιο  
ό κοντες μας, τó 'Εφτάνησος η νιζόγια,  
μού φαίνεσται τó κάνεις για καπίτιο  
ή μόνο για νά σ' έχουνε τὰ φόγια.*

*'Ακου κ' έμεί ποῦμαι παλιός κουρούσος  
τού Τσαολαμπά μη τού βασιτῆς δεσπέτο  
Τί έκαϊός γαμπρός, τί λόγου σου κουμπάρος  
μιάζει τó ίδιο φως, διάλ'ελαρέ το.*

ΔΓ. ΒΕΡΓΚΙΟΣ

### ΤΟ ΜΕΤΡΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

Ό κ. Χατζιδάκις στην περίφημη εκείνη φυλλάδα του όπου χαριεντίζεται με την «Ονισσα» μας λέει πώς τους δημοτικιστάδες τους μετρά στα δάχτυλα τού ενός του χεριού. "Ας δούμε μια στιγμή.

Ψυχάρης, Έφταλιώτης, Παλαμάς, Καρκαβίτσας. Όρίστε πέντε (με τó συμπάθειο).

Βλαχογιάννης, Στασινούπουλος, Παρορίτης, Φιλήντας, Έξαρχος... Όρίστε του άκόμα πέντε (με τó συμπάθειο πάλι).

Καρκτζής, Μικρορδός, Κονεμένος, Γνεφτός, Σίδερης. Άκόμα πέντε (με τó συμπάθειο πάντα).

Γρουπάρης, Περγαλιτής, Judas Errant, Σπ. Άνκατασιάδης, Μαθρουάτης. Κι άλλοι πέντε (με τó συμπάθειο κ' αυτοί).

Σωτηριάδης, Θεοτόκης, Σταυρόπουλος, Πετροκόκκινος, Σταύρος, Άντραδάς, Σταματιάδης, Ραμιάς, Πασκάλης, Κ. Πασαγιάννης, Σ. Πασαγιάννης, Βουτιεριδής, Μακρέτης, Παλλής, Ταγκόπουλος κλπ. Νά των έδώ δέκα πέντε (με τριπλό συμπάθειο).

"Ελπίζουμε πώς στο έξής θα μάθει να μετρά τὰ λόγια του τουλάχιστο.

Κ. ΓΕΦΑΡΙΚΗΣ

### Ο,ΤΙ ΞΕΛΕΓΤΕ

—Ό «Ελεύθερος λόγος» τῆς Βραίλας ξεαδημοσίεψε τ' άρθρο μας για τó Βερούκιο πούχαμε δημοσιέψει στί 92 φύλλο τού «Νουμά».

—Τόν απολυχρονισμό τού Παλαιολόγου τόν άνακάλυψε ο Δ. Γρ. Κομπούρογλου.

—Έτσι δικαιολογείται κ' ό θόρυβος πού έγινε στις έφημερίδες γι' αυτή τή σπουδαιότατη ανακάλυψη.

—Τὰ «Παναθήναια» δημοσίεψαν στί τελευταίο φύλλάδιό του ένα όμορφο μεταφρασμένο είδύλλιο τού Θεοκρίτου, τόν «Βουκολικό».

—Και χωρίς να δη κανένας τήν όπογραφή, τó φαντάζεται πώς τόσο όμορφη και ζωντανή μετάφραση δεν μπορεί να γίνη από άλλονε παρά από τόν κ. Σίμωνα Μενάρδο τόν Κυπριώτη λόγο.

—Τέτοια έργα όταν δημοσιεύουν τὰ «Παναθήναια», ποίς μπορεί να πῆ τίποτα;

—Ένα σπουδαιότατο λάθος στίον «Αίαν» τού Σίδερη ανακάλυψε ό έλλογιμώτατος φίλος κ. Καλογερόπουλος τῆς «Πανακαθήκης».

—Τό λάθος είναι, πώς ό Σίδερης μετάφρασε τó «Αρ-

γείο» τού Σοφοκλή σ' «Αργίτες» και όχι σ' «Έλληνες» όπως είναι και τó σωστό.

—Έλάσσε ό έλλογιμώτατος φίλος, και τού τó θυμίζουμε, πώς στήν εποχή τού Όμήρου δεν υπήρχαν ούτε Έλληνες πολεμιστές, ούτε Καλογερόπουλοι κριτικοί.

—Γλέντι είναι τὰ κύρια άρθρα πού δημοσιεύει ό άνιστόρητος και άγνωστογράφος διευθυντής τών «Καιρών» για τó Ρωσοσιαπωνέζικο πόλεμο.

—Περισσότερο άπ'όλα τραβαει τó διάολο τῆς μέτα σ' αυτά ή Κορέα.

—Πότε τήν κρεμάει σαν σκουλαρήκι στή Γιαπωνία, πότε τή φοράει σαν τσαμπέρι στήν Κίνα, πότε τῆς τραβάει μιά κλοτσιά και τήν πετάει από πάνω έπó τó Βλαδισοβίτς, καμμιά μέρα δε—να τó περιμένετε κ' αυτό θα τόν παραπαρη ό γεωγραφικός ένθουσιασμός και θα τήν μετακομίση κ' έδώ, πλάι στίς Τράχωνες ή στί Μενίδι.

—Άληθινός Κορέος καταντησος για τή δυστυχημένη αυτή χώρα ό κ. Κανελλίδης με τάρβα του!

—Ό κ. Καρώνης εκήρυξε από τις στήλες κάποιες σεμνής έσπερινής έφημερίδας τήν επανάσταση.

—«Τρέματε τύραννοι! Έντός όλίγου θα άνατελλουν ήμέραι άγριας Ικαναί να έμπνεύσουν αίμοβόρους ποιητῆς και ουχι όμνητῆς περικαλλοῦς τινος εκείνης Ό κ. Εισαγγελεύς πρέπει να προσέξη πολύ».

—Εύτυχώς ό κ. Μπενή-Ψαλτῆς έπαψε να προσέξη πιά στίους αίμοβόρους έβρογράφους.

—Παραδέχεται κ' αυτός, πώς τώρα με τή ζήτησιν όλα επιτρέπονται.

—Έπειτα τó κάτω κάτω είναι άιάγκη τάχα σέ όλα να προσέξη ό κ. εισαγγελεύς; Μήπως δεν υπάρχει και ό κ. Μπόγιας για μερικά;

—Ό «Νουμάς» τῆς άλλης Κυριακής, ό δωδεκατέλειδος θάξη κοντά σ' άλλα, ένα ποιήμα τού Παλαμά «Τόν πρόλογο ένός τραγουδιού» και γράμματ' άπ' τó Παρίσι για τή μούδα, πού θα τή ρουφήξουν οι κυρίες μας.

Ο ΙΔΙΟΣ

### ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ

Γροϊκνσαν τὰ τραγούδια μου  
τὰ περασμένα χρόνια  
Και πάλε θίν' τὰ τραγουδοῦν  
τὰ χρόνια πού θά 'ρθοῦν,  
Γιατί τὰ γέννησε ή Στιγγιλι  
πού άπέραντη και αίώνια  
Κλείνει μέσα στίους κόλπους τῆς  
τὰ χρόνια πού περνοῦν.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΡΟΝΑΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.—(Θέλει να τούς έμποδίση, τρέχει κατόπι τους.)

ΕΛΕΝΗ.—(Σωριαζόμενη σ' ένα κάθισμα.) Παιδί μου... παιδί μου.

ΣΩΤΗΡ.—'Ιφιγένεια, έλα πῆμε! (Τήν πέρνει μαζί του.)

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—(Από τήν πόρτα τού διαδρόμου). Τρέχουν σαν τρελλοί στί δικόδρομο. Ό ξεσχημένος πέπλος τῆς νύφης άνεμίζει πίσω τῆς. Τὰ λουλούδια κρέμονται στί μαλλιά τῆς.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Για άκούστε τó γκνώνη πού κλαίει... Κάπου έδώ στί κήπο κλαίει. Καχό σημαδι είναι... Γι' άκούστε πού κλαίει!

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—Κάμετε τó σταυρό σας... κάμετε τó σταυρό σας και φευγάτε από δώ!

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ.—(Έρχεται τρεχάτη.) Έκλείστηκαν στί κάμαρα τῆς Φιγένειας και δεν άφίνουσαν να μπῆ μέσα κανένας.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—'Η άμαρτία... γεννάει τήν άμαρτία.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—Ό Θεός να μάς γλυτώνη... γιατί στί τέπο πού γίνονται τέτοια πράγματα θα πέρη μεγάλο κακό.

Η ΠΡΩΤΗ.—Ό Θεός να μάς φυλάξη!(Οι γυναίκες σταυροκοποῦνται τρομαγμένες. Έπειτα

μακρῆ σιωπή. Άκούεται μόνον ένα μακρυνό κλάμα. 'Η Έλένη έφυγε άργά άργά. Από τήν αὐλή άντixεί κάπου κάπου ό θόρυβος από τρούχους άμαξιών Βασιλεύει νυχτερινή σιγαλιά.)

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.—(Από τó παράθυρο.) Πίσω άπ' τὰ κορφοβούνια άστράφτει. Τὰ σύγνεφα κλώθουν εκει άπάνω τήν τρικυμία.

(Νέα σιωπή.)

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—(Σάν να συνεχίση τις σκέψεις τῆς.) 'Η άμαρτία, ή άμαρτία βρακίνει τόν τέπο μας!...

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—Μιά φορά—πάν εκατό χρόνια από τότε—οι παλαιόκοι τó διηγούνται ακόμα στί χωριά—μιά φορά πού πῆρε ένας άδερφός τήν άδερφή του—ήρθε ή πανούκλα στί τέπο μας.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—Ό Θεός να γλυτώνη! Ό Θεός να γλυτόνη! (Σιωπή.)

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τώρα θαῦρουσαν τήν πληρωμή τους οι άμαρτίες τού γερό Κορακί... Ό! έχει ξεπλανέσει πολλές γυναίκες έδώ γύρω στί χωριά.

Η ΑΛΛΗ.—Και κορίτσια πού έχει καταστρέψη!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Βλέπετε... τώρα έρχεται ή πληρωμή... στί παιδιά του.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ.—(Έρχεται μέσα έξερειθισμένη) ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τί τρέχεις, Καλομοίρα...;

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ.—Για στοχαστήτε... για στοχαστήτε.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Αί... .

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ.—Θέλει να τήν πάρη να φύγη. Να πῆνε στί ξενιτιά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ.—Φαρμακερές φουκαλιδες άνεβαινουν από τους μολυσμένους βάλτους.

Η ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Δεν άκούσατε;... 'Η γῆς παρόχτηκε;... Σεισμός;

Η ΑΛΛΗ.—Σεισμός;...

ΜΙΑ ΑΛΛΗ.—'Ηταν τ' άμαξία κάτω στίν αυλή.

Η ΠΡΩΤΗ.—Έμένα μου φάνηκε σαν να σεισθηκε ή γῆς... Άμα συμβαίνουν τέτοια πράγματα κ' ή γῆς ακόμα ταραζεται... σάν τότε πού γκρεμίστηκε ή παλιά Κόρινθος.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ.—Κι ό Γιώργος θα τους πάρη στυνοδιξ στί μόλο... ως τó καράκι.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Κ' ή κυρά;... 'Η κυρά Πηνελόπη;...

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ.—Δε θα μπορέση να ζήση πιά ύστερ' άπ' αυτά. Σάν τρελλά ήκανε. Χτυπούσε στί πόρτα τῆς κάμαρης πού τ'αν κλεισμένοι αυτοί, χτυπούσε, χτυπούσε... μὰ δεν τῆς άνοιξαν.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—Και τώρα πού είναι;